

Întrebare

În ultimul timp am avut mereu și intensiv a face cu întrebarea, dacă Domnul nostru Isus Hristos are voie/ poate/ trebuie să fie numit de noi ca Împărat al Adunării Sale. În ultimul timp unii chiar au denumit învățătură greșită părerea generală din adunările fraților, că Isus Hristos nu este Împărat pentru Adunare. În privința aceasta eu am unele probleme, deoarece deseori nu se face nici o diferențiere între făgăduințele pentru Israel și Adunare cu privire la acest subiect. În afară de aceasta eu nu pot considera că părerea poate fi complet „respinsă”. P.R.S.

Răspuns

Aceasta este o întrebare importantă. Eu văd lucrurile în felul următor:

1. Nu este fals, când se vorbește despre Domnul Isus ca Împărat în legătură cu noi. Căci în Împărăția cerurilor, în care momentan noi suntem ca supuși (Matei 13), Domnul Isus este Împărat. Însă El este Împăratul *lepădat*. La aceasta se adaugă, că în epistole noi nu găsim nici un indiciu că El este Împăratul *nostru*. Mai corect mi se pare a fi, ca noi cu privire la Împărăție să vorbim despre El ca *Domnul* nostru, căruia noi ne supunem. Însă în acest caz este vorba numai despre relația personală între fiecare credincios în parte cu Domnul Isus, și nu de relația noastră ca Adunare (în totalitatea ei) cu Mirele nostru.
2. În biserici și în unele comunități evanghelice se obișnuiește să se vorbească și să se cânte despre Domnul Isus ca Împărat. Cu regret aceasta este însoțită de o cunoaștere redusă a poziției noastre cerești. Când este vorba de poziția noastră cerească, atunci este vorba de faptul că noi suntem una cu Hristos. Atunci El este Capul trupului, și nu este Împăratul nostru. Poziția noastră de supuși este o poziție cu totul alta decât poziția noastră *în Hristos*, care cu regret este puțin înțeleasă sau acolo unde este înțeleasă, înțelegerea se pierde.
3. Când Domnul în viitor va domni ca Împărat (Apocalipsa 15; 17; 19), noi nu vom mai fi supuși în Împărăție, ci vom fi împărați (compară cu Apocalipsa 1.5,6; 4 și 5). La acest timp din viitor se referă toate locurile din Psalmi și din prorociile din Vechiul Testament.
Este fără îndoială o temă măreață, să predici despre Domnul Isus ca viitor Împărat în gloria Împărăției păcii de o mie de ani. Însă atunci ar trebui să se facă referire și la poziția noastră măreață din viitor.
Noi vom fi atunci
 - nu numai împărați,
 - ci ca și mireasă a Domnului Isus vom constitui noul Ierusalim și prin aceasta minunata metropolă de guvernare a Împăratului ceresc (Apocalipsa 21.9-22.5)
4. Într-un anumit sens Dumnezeu (Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt) este și rămâne desigur întotdeauna Împărat al împăraților și Domn al domnilor: „să păzești porunca fără pată și fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos, care va fi făcută la timpul ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul celor ce împărățesc și Domnul celor care domnesc, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o

lumină de care nu te poți apropia, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea; a Lui să fie cinstea și puterea veșnică! Amin.” (1 Timotei 6.14-16).

Eu văd pericolul, ca prin „cântările Împăratului”, care deseori au origine carismatică – să se piardă înțelegerea poziției noastre cerești. Prin aceasta pierdem ceea ce Domnul a făcut important părinților noștri spirituali. Și aceasta ar fi o pagubă foarte mare.

Werner Mücher, 02.12.2015